

13 בנובמבר 2012

בבית משפט באיסטנבול החלו השימועים במסגרת משפט ראווה של ארבעה בכירים ישראלים בגין אחריות להריגת תשעת הנוסעים התורכיים על סיפון ה"מרמרה". ארגון IHH, שפעיליו ניהלו על גבי ה"מרמרה" מאבק אלים נגד צה"ל, מנצל את המשפט לקמפיין הסתה חריף נגד ישראל ומתכוון למנף את תוצאות המשפט להגשת תביעות נגד בכירים ישראלים גם מחוץ לתורכיה

קמפיין הסתה נגד ישראל. מימין: "ישראל עומדת למשפט", כרזה באתר IHH המכריזה על פתיחת המשפט באיסטנבול ב-6 בנובמבר. משמאל: כרזות וסימאות הסתה חריפות המשוות בין ישראל לבין המשטר הנאצי, שהונפו במהלך הפגנה ברחבת בית המשפט (אתר IHH, 6 בנובמבר 2012)

כללי

1. ב-6 בנובמבר 2012 נפתח בבית המשפט לפשעים חמורים באיסטנבול, שבתורכיה, תהליך השימוע של ארבעה קצינים בכירים ישראלים, במסגרת העמדתם לדין, שלא בנוכחותם (in absentia). הארבעה הועמדו לדין, לדברי התביעה, בגין אחריותם למותם של תשעה הרוגים (שהידים) תורכיים על סיפון הספינה "מאוי מרמרה" במאי 2010¹. זהו משפט ראווה, שישראל אינה מיוצגת בו המציג את אירועי ה"מרמרה" באופן חד-צדדי, מוטה ולעיתים שקרי.

2. ארבעת הישראלים, העומדים לדין, הם הרמטכ"ל לשעבר גבי אשכנזי, ראש אמ"ן לשעבר, אהרון ידלין, מפקד חיל הים לשעבר, אליעזר מרום וראש להק מודיעין בחיל האוויר אבישי לוי. התביעה בתורכיה מבקשת לגזור על כל אחד מהם עונש מאסר עולם כפול תשע (18,000 שנים). במקביל נפתחה חקירה נגד אלוף טל רוסו המואשם בתכנון והוצאה אל הפועל של תקיפת ה"מרמרה" (אתר

¹ תשעת האזרחים התורכיים, שנהרגו על גבי ה"מרמרה" לא היו אזרחים תמימים אלא פעילי IHH וארגונים אסלאמיים קיצוניים אחרים. לגבי זהות תשעת ההרוגים ראו פרסום מרכז המידע מ-20 ביוני 2012: "כמעט כל ההרוגים בעימות האלים על גבי הספינה מאוי מרמרה זהו בוודאות כחברים בארגונים תורכיים אסלאמיסטיים, רובם בעלי אופי קיצוני ואנטי מערבי. כמחצית מההרוגים הכריזו על שאיפתם למות כשהידים".

IHH, 6 בנובמבר 2012). כתבי האישום כוללים אישומים כגון "הסתה לרצח באמצעות עינוי" ו"הסתה לפגיעה באמצעות נשק חם". לאחר שלושה ימי שימועים נדחו הדיונים ל-21 בפברואר 2013 ככל הנראה בשל ליקויים משפטיים (ראו נספח ב').

3. ארגון IHH, שארגן את משט ה"מרמרה" ופעליו נטלו חלק בלחימה נגד צה"ל, ניצל את יום פתיחת המשפט לקמפיין הסתה חריף נגד ישראל (שהממשל התורכי לא עשה דבר כדי למנוע אותו). בבוקר פתיחת המשפט אורגנה, בחסות IHH, הפגנה המונית ברחבת בית המשפט. המפגינים נשאו את דגלי תורכיה, פלסטין ודגלי IHH. בהפגנה הוצגו תמונותיהם של הישראלים הנאשמים וכרזות אנטי ישראליות, כולל כאלה המשוות בין ישראל ("הציונות") להיטלר ולנאצים. הנאספים קראו קריאות בגנות ישראל כמו "מוות לישראל" "עצמאות לפלסטין" ו"ג'האד". כמו כן אורגנה במקום תערוכת צילומים על אירועי ה"מרמרה". ארגון IHH דאג לזמן נציגי תקשורת מרחבי העולם לסיקור ההפגנה.

4. מעבר להכפשת ישראל חותר IHH למנף את תוצאות המשפט לצרכי הלוחמה המשפטית (Lawfare). מנהיג הארגון בולנט ילדרים התבטא, כי בעקבות המשפט יקשה על בכירים ישראלים ואף חיילים שהשתתפו באירוע לצאת לחו"ל, שכן הוא מצפה שיוצאו פקודות מאסר נגד אלו "שגרמו לרצח אנשים בכוונת תחילה" התבטאות דומה הושמעה גם על ידי מחמד כאיא, נציג IHH ברצועת עזה ערב פתיחת המשפט. כל זאת תוך התעלמות מוחלטת מועדת פאלמר, שמונתה ע"י מזכ"ל האו"ם בהשתתפות ממשלת תורכיה לבדיקת אירועי המשט. הוועדה קבעה כי הסגר הביטחוני, שמטילה ישראל על רצועת עזה, הוא "אמצעי ביטחוני לגיטימי", כי הוא מוטל ממניעים ביטחוניים בלבד, וכי חיילי צה"ל, שביקשו לעלות על המאוי מרמרה, התמודדו עם התנגדות אלימה, מאורגנת ומשמעותית, מצד קבוצת המשתתפים, שחייבה את החיילים לעשות שימוש בכוח על מנת להגן על עצמן².

² להלן נוסח סעיף II בעיקרי ממצאי ועדת פאלמר (עמ'2) הקובע כי הסגר שהטילה ישראל על הרצועה הינו צעד בטחוני לגיטימי, שנועד למנוע הברחת אמצעי לחימה לרצועת עזה: "The fundamental principle of the freedom of navigation on the high seas is subject to only certain limited exceptions under international law. Israel faces a real threat to its security from militant groups in Gaza. The naval blockade was imposed as a legitimate security measure in order to prevent weapons from entering Gaza by sea and its implementation complied with the requirements of international law." (ההדגשות הן של מרכז המידע).

כותרת בעמוד הראשון של היומון התורכי צבאח, בבעלות חתנו של ארדוגאן, ביום פתיחת המשפט: "הישראליים אינם חיילים אלא מפלצות" (צבאח, 6 בנובמבר 2012)

5. פתיחת המשפט זכתה לסיקור עיתונאי בתקשורת התורכית, מלווה בהכפשות נגד ישראל. עם זאת נשמעה בתורכיה גם ביקורת נגד המשפט וההסתה האנטי-ישראלית הנלוות אליו בעיקר מצד האופוזיציה:

א. העיתונאי איש האופוזיציה אפקאן בולאץ', כתב באתר "חדשות המדינה", כי אין לתורכיה כל סמכות לשפוט אירוע בו הייתה מעורבת ספינה אשר הניפה דגל זר וכי קיום משפט בתורכיה בהעדרם של הנאשמים הינו בגדר הצגה בלבד. עוד הוסיף, כי למשפט אין כל משמעות שכן טרם הסתיים שלב איסוף המסמכים, לא נמסרה הודעה רשמית על העמדתם לדין, ותהליך מינוי הסנגורים על ידי לשכת עורכי הדין היה בניגוד לחוק ועל כן הם אינם יכולים לייצג את הנאשמים (www.ulkedehaber.com, 7 בנובמבר 2012).

ב. אמין צ'ולאשן עיתונאי ועורך עיתון האופוזיציה Sozcü כתב, כי ממשלת תורכיה לבטח לא הייתה מאפשרת לספינת סיוע לכורדים להתקרב לאחד מנמליה ומכריזה על הפעולה כבלתי חוקית. לדבריו היא גם לא הייתה מהססת להפעיל כוח צבאי נגדה. לדבריו יש להעמיד לדין את ממשלת תורכיה אשר תמכה ועודדה את יציאת הספינה, למרות אזהרות ישראל, ו"שלחה אל מותם" תשעה בני אדם (www.ilk-kursum.com, 8 בנובמבר 2012).

אופיו של IHH

6. ארגון IHH, המנהל את קמפיין ההסתה והקורא להעמדה לדין של בכירים ישראלים הינו ארגון תורכי ג'האדיסטי, אסלאמי-רדיקלי, אנטי-אמריקאי, אנטי-מערבי, אנטי-ישראלי ואנטישמי.

הארגון, הקשור בטבורו לממשל התורכי, מהווה מרכיב חשוב בקואליציה הבינלאומית העוסקת במתקפת הדה-לגיטימציה על ישראל והוא נוטל חלק בפעולותיה בשיתוף פעולה עם ארגונים אנטי-ישראליים במערב ועם ארגונים המזוהים עם תנועת האחים המוסלמים. פעילי IHH נטלו חלק מרכזי במשט ה"מרמרה", שהסתיים בעימות האלים ב-31 במאי 2010. קודם לכן נטלו פעילי IHH חלק בשיירה, ששוגרה בסוף 2009 רצועת עזה ומשתתפיה ניהלו עימות אלים עם כוחות הביטחון המצריים.

7. מרכזיותו של IHH במשט התבטאה בתכנון, ברכישת שלושת כלי שיט עבור המשט (כולל ה-Mavi Marmara); בהעמדת יכולות מדינתיות של תורכיה לרשות הקואליציה ששיגרה את המשט ובתכנון העימות האלים עם צה"ל ללא יידוע שותפיו לקואליציה. **פעילי** IHH נטלו חלק מרכזי בעימות על גבי ה"מרמרה", שהסתיים במותם של תשעה פעילים תורכיים הרוגים, בתשעה חיילי צה"ל פצועים ובעשרות פצועים מקרב הנוסעים³ (פירוט ראו נספח ג').

נספחים

8. למסמך זה שלושה נספחים:

- א. מעורבות IHH במשפט באיסטנבול.
- ב. הליכי ההעמדה למשפט – תמונת מצב.
- ג. סיוע IHH לחמאס ומקומו בעימות עם צה"ל על גבי ה"מרמרה".

³ פרטים אודות ארגון IHH ובכלל זה עברו הג'האדי והלחימה שניהלו אנשיו נגד צה"ל על גבי ה"מרמרה" ראו פרסום מרכז המידע מ-17 ביוני 2012: "[בתקשורת התורכית דווח, כי מתנהלת חקירה נגד מנהיג IHH, בחשד שהעביר בחשאי כספים לארגון אלקאעדה](#). IHH הינו ארגון תורכי אסלאמי-קיצוני, אנטי-מערבי, שנטל חלק מרכזי במשט ה"מרמרה". [בצד פעילותו ההומניטארית נקשר IHH בעבר בהעברת סיוע לוגיסטי לגורמי הג'האד העולמי, כולל העברת כספים. בשנים האחרונות מסייע IHH לחמאס והוא הוצא מחוץ לחוק בישראל ובגרמניה](#)."

מעורבות IHH במשפט באיסטנבול

קמפיין ההסתה נגד ישראל

1. ארגון IHH, שנטל חלק מרכזי בארגון המשט באפריל מאי 2010, מנסה להפוך את משפט הראווה באיסטנבול לכתב אישום נגד ישראל ומדיניותה או כנוסח הכרזות שפרסם: "ישראל עומדת למשפט". IHH נערך לקראת המשפט הן במישור התודעתי והן במישור המשפטי. במהלך הפעילות המקדימה לקראת המשפט דאגו פעילי הארגון שמאות מתלוננים ועורכי דין יהיו מעורבים בתלונות נגד הבכירים הישראליים תוך הצגת המשפט כאירוע התורם לכלל האנושות. לדברי פעילי IHH ההליך הינו "יזמה משותפת לטובת האנושות והישויות השונות הדתיות, האתניות והתרבותיות" (www.todayzaman.com, 29 באוקטובר 2012).

אחד משני בלוני ענק שהונפו סמוך לבניין בית המשפט עליהם נכתב: ישראל עומדת למשפט" (אתר IHH, 6 בנובמבר 2012)

2. יום פתיחת המשפט נוצל על ידי הארגון לקמפיין הסתה אנטי ישראלי, שסוקר בתקשורת התורכית. במסגרת זו ערך IHH ביום פתיחת המשפט, הפגנה רבת משתתפים ברחבת בית המשפט בה השתתפו גם ארגוני אסלאמים קיצונים בעלי בריתו של IHH. בולנט ילדרים, ראש ארגון IHH היה בין משתתפי ההפגנה. המפגינים נשאו דגלי תורכיה, פלסטין ודגלי IHH, את תמונותיהם של הנאשמים וכרזות אנטי ישראליות כולל כאלה המשוות בין ישראל למשטר הנאצי בגרמניה. הנאשמים סבבו את הכיכר כשהם שרים שירים וקוראים קריאות בגנות ישראל כמו "מוות לישראל" "עצמאות לפלסטין" ו"ג'האד". פעילי הארגון אף העלו לאוויר בסמוך לבית המשפט שני בלוני ענק, שנראו למרחוק, עליהן כתוב "ישראל עומדת למשפט" (www.hurriyetaidailynews.com, 6 בנובמבר 2012). כמו כן אורגנה במקום תערוכת צילומים בה הוצגו אירועי ה"מרמרה" (en.haberler.com, 6 בנובמבר 2012).

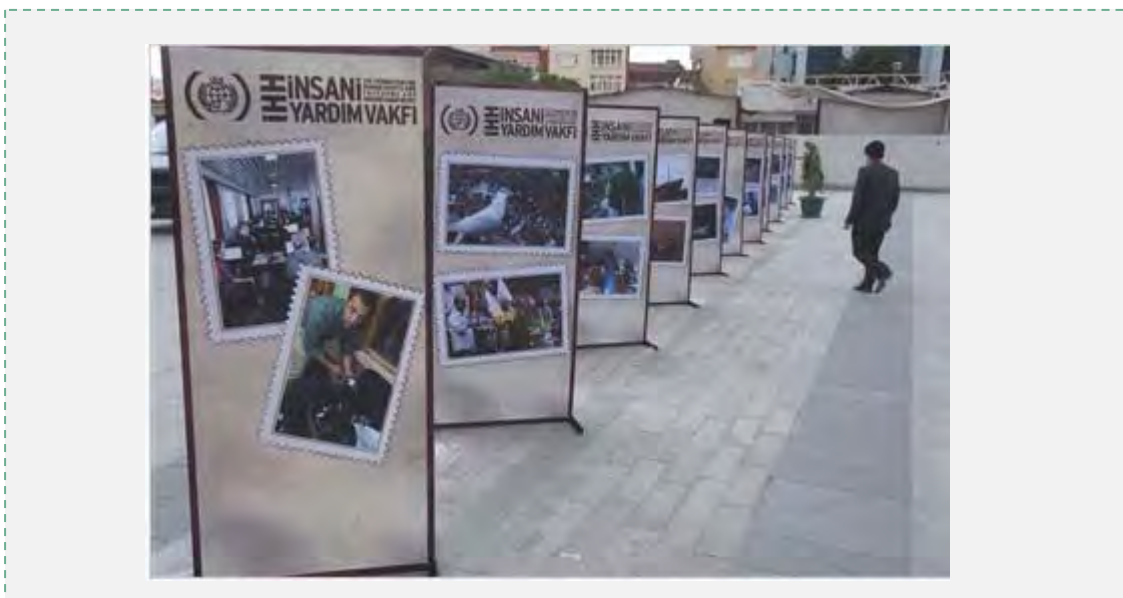
בולנט ילדרים מנהיג IHH נוטל חלק בהפגנה ברחבת בית המשפט (אתר IHH , 6 בנובמבר 2012)

תמונות הנתבעים Wanted, וצ'בי קרס בהפגנה ברחבת בית המשפט (פאלטודיי, 6 בנובמבר 2012)

מימין: כרזות וסימאות הסתה חריפות המשוות בין ישראל למשטר הנאצי, שהונפו במהלך ההפגנה. משמאל: כרזה שהונפה במהלך ההפגנה: "תחרב ישראל מוות לאסד (אתר IHH, 6 בנובמבר 2012)

תערוכת צילומים על אירועי ה"מרמרה", שארגנה IHH ברחבת בית המשפט (אתר IHH, 6 בנובמבר 2012)

משלחת פלסטינית שהגיעה לפתיחת המשפט

3. לרגל פתיחת המשפט הגיעה לתורכיה משלחת פלסטינית מרצועת עזה המונה 26 עורכי דין. בראש המשלחת מחמד פרג' אלע'ול, שר המשפטים לשעבר בממשל חמאס ברצועה, חבר מועצה המחוקקת מטעם חמאס, המשמש גם בתפקיד ראש ועדת המשפט במועצה (אלופד מצרים, 5

בנובמבר 2012). כמו כן הגיע שיח' ראא'ד צלאח, ראש הפלג הצפוני של התנועה האסלאמית בישראל, שנכח על גבי ה"מרמרה" וליבה את היצרים לפני הלחימה עם חיילי צה"ל⁴.

שיח' ראא'ד צאלח במרכז התמונה ומאחוריו שר המשפטים לשעבר בממשל חמאס משתתפים בהפגנה (פלסטין- אינפו, 6 בנובמבר 2012)

התבטאויות פעילי IHH אודות הלוחמה המשפטית נגד ישראל

4. בהודעה לעיתונות, ערב פתיחת המשפט, הדגיש **בולנט ילדרים** מנהיג IHH, כי אחד מהישגי המשפט יהיה **הצרת צעדיהם של אותם נאשמים, שבעקבות המשפט לא יוכלו לצאת לחו"ל**. ילדרים הוסיף, כי משפט זה אינו סוף פסוק, שכן **בכוונתם לאתר שמותיהם של כל אחד ואחד מהחייילים שהשתתפו באירועים על מנת להעמיד את כולם לדין**. לדבריו אם יצליחו במשימתם "אף אחד מהפוליטיקאים הישראליים לא יוכל לצאת מישראל". לגבי המשפט עצמו אמר ילדרים, כי הוא כולל כל כך הרבה עובדות אמיתיות, ששום משפטן לא יכול היה, שלא להציג אותן בפני בית משפט. ילדרים אמר, כי הוא מצפה שיוצאו פקודות מאסר נגד כל אלה "אשר גרמו לרצח אנשים בכוונת תחילה" (אתר ארגון IHH, 6 בנובמבר 2012).

5. ברצועת עזה, ערב פתיחת ההליך המשפטי ערך **מחמד כאיא**, נציג IHH ברצועת עזה, מסיבת עיתונאים (4 בנובמבר) סמוך לאנדרטה, שהקימה חמאס בעזה לזכרם של התורכים, אשר נהרגו במשט. במסיבת העיתונאים, הודיע רשמית כאיא על תחילת ההליכים המשפטיים. הוא גם הביע תקווה, כי בעקבות התביעה **תימנע תנועה חופשית ברחבי העולם של הישראלים, אשר היו מעורבים בהריגת משתתפי המשט** (פאלטודיי, 4 בנובמבר 2012).

⁴ על פי סרטונים, שנמצאו על גבי הספינה ועל פי עדויות נוסעים נטל שיח' ראא'ד צלאח חלק פעיל בשלהוב היצרים בפני פעילי IHH טרם הלחימה נגד חיילי צה"ל. ראו פרסום מרכז המידע מה-17 ביוני 2010: "שלהוב היצרים על גבי הספינה Mavi Marmara טרם העימות עם כוחות צה"ל(קובץ סרטונים מס' 4)".

מחמד כאיא (באמצע) במסיבת עיתונאים אותה קיים סמוך לאנדרטה לזכר תשעת הפעילים התורכים שנהרגו על סיפון ה"מרמרה" (רסאלה נט, 4 בנובמבר 2012)

הליכי ההעמדה לדין – תמונת מצב

1. תיק מספר 2012/264 הוגש לבית המשפט הגבוה לפשעים ב-28 במאי 2012, תאריך שנבחר במכוון כדי לציין שנתיים לאירוע המשט, **לאחר שטענותיה של תורכיה נידחו ע"י ועדת פאלמר**. התיק הוא נגד ארבעה מפקדים בכירים ישראלים הרמטכ"ל לשעבר גבי אשכנזי, ראש אמ"ן לשעבר, עמוס ידלון, מפקד חיל הים לשעבר, אליעזר מרום וראש להק מודיעין בחיל האוויר אבישי לוי והוא מתייחס לתקיפה של נוסעי משט ה"מאוי מרמרה" במהלך השתלטות צה"ל על הספינה. התיק הוגש לאחר "חקירה", שנעשתה כביכול, על ידי משרד התובע הכללי הציבורי הראשי. דווח, כי משרד התובע הכללי **ממשיך בפעילות החקירה לגבי מפקדים נוספים וחיילים**, שלפי שעה טרם זוהו באופן סופי. חקירה נוספת, שהייתה אמורה להסתיים עד ל-6 בנובמבר נערכת בעניינו של אלוף טל רוסו מפקד פיקוד הדרום (אתר IHH, 6 בנובמבר 2012). מנגד, **לא ידוע לנו על חקירה כלשהי של פעילי IHH, שהיו מעורבים בפעולות אלימות (מתועדות היטב) על גבי ה"מרמרה"**.

2. התביעה הודיעה, כי הגבילה עצמה, לפי שעה, לדיון נגד ארבעת הנאשמים (שלא בנוכחותם), להם מונו עורכי דין מקומיים האמורים להגן עליהם⁵. דווח, **כי תיקיהם של חיילים ואזרחים נוספים המעורבים בפרשת ה"מרמרה"** יובאו בפני התביעה לאחר שתסתיים החקירה בעניינם. לדברי התביעה הוגשו 490 תלונות מטעמם של הקורבנות בתיק זה. התלונות הוגשו על ידי נוסעי הספינה מ-37 מדינות ושל קרובי משפחה של הקורבנות. ארבעת הנאשמים מוגדרים כחשודים נמלטים (אתר IHH, 6 בנובמבר 2012). התביעה ציינה, **כי תלונות רבות מצד אזרחי מדינות מערביות**, יידונו במהלך הליך השימוע (www.hurriyetdailynews.com, 6 בנובמבר 2012).

3. כתב האישום הוא בן 144 עמודים ובמהלך המשפט ישמעו למעלה מ-400 עדויות בעיקר של פעילים אנטי-ישראליים, שנטלו חלק במשט⁶. בין העדים הוזכרו (אתר IHH, 6 בנובמבר 2012):

א. **Joe Meadors** – איש חיל הים של ארה"ב שהיה על גבי סיפונה של הספינה ליברטי בשנת 1967 כאשר הותקפה (בטעות) על ידי ישראל. הוא היה גם אחד ממשתתפי המשט על גבי הספינה Sfedoni בשנת 2012 וראה תקיפות דומות בפעם השנייה.

ב. **Ann Wright** – בעלת דרגה בכירה בחיל הים של ארה"ב התפטרה מתפקידה בשנת 2003 על רקע התנגדותה למלחמת עיראק הפכה לפעילת זכויות אדם הייתה אחת מנוסעות הספינה Challenger I, אחת מספינות המשט.

⁵ עורכי דין באיסטנבול מתחו ביקורת על מינוי עורכי הדין בטענה, כי **הדבר אינו חוקי** ואף קראו לבית המשפט לפטר אותם (www.hurriyetdailynews.com, 8 בנובמבר 2012).

⁶ לגבי זהות משתתפי המשט ראו פרסום מרכז המידע למודיעין ולטרור מ-26 בספטמבר 2010: "בקרוב נוסעי וארגוני הספינה "מרמרה" בלטו פעילי האסלאם הרדיקלי, האנטי-ישראלי והאנטי-מערבי, מתורכיה ומהעולם הערבי. אליהם חברו פעילים וארגונים המזוהים עם השמאל הקיצוני האירופאי ומתנדבים, שנענו לקריאה לסייע לפלסטינים ברצועה. המשט היווה מופע שיא במסגרת המערכה שמנהלת קואליציה זו של ניגודים להכפשת ישראל ולערער הלגיטימיות שלה".

Ann Wright, שהגיעה להעיד, מרואיינת בפתח בית המשפט (אתר IHH, 6 בנובמבר 2012)

ג. **Yvonne Ridley** - עיתונאית בריטית. סיקרה בשנת 2003 את המלחמה באפגניסטן ונתפסה על ידי הטאליבן. התאסלמה לאחר שובה לבריטניה. הייתה בין נוסעי הספינה מאוי מרמרה.

4. הליך השימוע החל עם שמיעת הצהרות משפחות ההרוגים ועדויות של כמה מנוסעי הספינה. נמסר כי, תלונות נוספות בגין פעילות ישראל על גבי ה"מאוי מרמרה" הוגשו גם בארה"ב, ספרד, בלגיה, איטליה ועוד (www.journomania.net, 3 בנובמבר 2012). יום השימוע הראשון החל במתן עדויותיהם של בני משפחות ההרוגים, ביניהם אביו של ההרוג **פורקן דוגאן**⁷. גם בנו של אבראהים בילגן העיד ואמר כי הוא לא בא להגן על זכויות אביו אלא כדי לשפוט את ישראל ולהביאה לדין (www.milligazete.com, 8 בנובמבר 2012).

5. לאחר מכן עלו להעיד מספר ממשותפי המשט. לדברי Ann Wright, התקרבו ספינות חיל הים אל ספינות המשט ותקפו אותן למרות שלא היו חמושים על גבי הספינות (www.hurriyetaidailynews.com, 6 בנובמבר 2012). עד נוסף אמר בעדותו, כי החיילים הישראליים הטיחו את ראשו בקיר והתעללו בו (www.hurriyet.com.tr, 7 בנובמבר 2012). **אלו הם תיאורים חד-צדדיים ושקריים** המתעלמים מכך שפעילי IHH, שעל גבי ה"מרמרה" התכוונו לנהל עימות אלים עם חיילי צה"ל והצטיידו מבעוד מועד בכמויות גדולות של אמצעי לחימה ובכלל זה סכינים, אלות, גרזנים ושרשראות ויתכן גם בנשק חם (במהלך הלחימה על סיפון ה"מרמרה" נפצעו שני חיילי צה"ל כתוצאה מירי בנשק חם לעברם).

⁷ על פי כתבה בעיתון התורכי רדיקל (עיתון קטן, בעל אופי אינטלקטואלי, מגוון מבחינה רעיונית), כתב דוגאן ביומנו לפני העימות ב"מרמרה", כי ברצונו להיות שהיד. ראו פרסום מרכז המידע מה-8 ביולי 2010: "על-פי מידע מצטבר מתועד היטב שבעה מתוך תשעת ההרוגים בעימות האלים על גבי הספינה "מאוי מרמרה" הודיעו לפני האירוע על שאיפתם להיות שהידים; שמונה מתוך התשעה השתייכו לארגונים תורכיים אסלאמיסטיים ואף אחד מהם לא היה פעיל שלום או זכויות אדם".

6. במהלך הדיונים הוברר, כי הם נפתחו עוד לפני שנשלח זימון לנאשמים באמצעות גורמים רשמיים. בית המשפט הורה לתרגם מיד את הזימון ולהעבירו לממשלת ישראל (www.sabah.com.tr, 10 בנובמבר 2012). עוד נודע, כי נוסח הזימון נמצא עתה בתרגום לאנגלית. לפיכך, לאחר שלושה ימי שימועים נדחה המשך המשפט ל-21 בפברואר 2013 (Yenisafak.com.tr, 9 בנובמבר 2012).

7. התקשורת התורכית מתארת את המשפט כמשפט הבינלאומי הגדול ביותר [בתולדות תורכיה] בו נוטלים חלק אזרחים מ-37 מדינות. המשפט, לדבריה, זוכה להתעניינות בינלאומית ונוכחים בדיונים עורכי דין מרחבי העולם, ובכלל זה שר המשפטים לשעבר בממשל חמאס מחמד פראג' וראא'ד צלאח, ראש הפלג הצפוני של התנועה האסלאמית בישראל. כמו כן נוכחים משפחות ההרוגים ועורכי הדין שלהם וכן פעילים רבים, שהיו על גבי הספינה (www.hurriyetdailynews.com, 5 בנובמבר 2012).

סיוע IHH לחמאס ומקומו בעימות עם צה"ל על גבי ה"מרמרה"

הסיוע לחמאס

1. IHH רואה את הסכסוך הישראלי-פלסטיני מנקודת מבט אסלאמית-קיצונית, המזדהה לחלוטין עם הדרישות הפלסטיניות המכסימליסטיות. הארגון רואה את שטחה של ישראל כ"אדמות כבושות", מתנגד לפתרון המבוסס על שתי מדינות לשני עמים, ומציג את ישראל כמדינה המדכאת את הפלסטינים ואת ערביי ישראל⁸.

2. ארגון IHH משתף פעולה עם חמאס על בסיס אידיאולוגיה אסלאמית-סונית-רדיקלית דומה. בשנים האחרונות הידק IHH קשריו עם חמאס ועם תנועת האחים המוסלמים. בנובמבר 2009 שלח IHH נציג ליהודה ושומרון בשם עזת שאהין, שהחל לסייע לתשתית האזרחית של חמאס (אגודת צדקה חמאסית בחברון ובשכם). הוא נעצר וגורש בחשד שביצע עבירות הקשורות למימון טרור ותמיכה בארגון חמאס. נציג נוסף, מחמד כאיא, נמצא ברצועת עזה ומגלה פעלתנות רבה בסיוע לממשל חמאס. בשנים האחרונות סייע IHH לתנועת האחים המוסלמים ולגופים אסלאמיים קיצוניים לקיים ועידות וכינוסים באיטנבול בהם הועלתה על נס דרך הג'האד.

3. סיוע IHH לחמאס בא לידי ביטוי במספר מישורים :

א. סיוע כלכלי לממשל חמאס ברצועת עזה- בשנים האחרונות מעביר IHH סיוע כלכלי לממשל חמאס ברצועת עזה. הסיוע מוצג אומנם כהומניטארי אך הוא מסייע מעשית, פוליטית והסברתית לממשל חמאס ולתנועת החמאס. בין השאר תורם IHH כספים למשפחות שהידיים ברצועה ותומך במערכת ה"חינוכית" של חמאס, אשר מטמיעה את תפיסת האסלאם הרדיקלי בקרב הדור הצעיר.

⁸ ראו לקט מידע מה-8 בדצמבר 2010: "ספר וחוברת של IHH שנמצאו ב"מרמרה". שבים וממחישים את תפיסת עולם העוינת לישראל ותומכת באופן גורף בדרישות הפלסטיניות המכסימליסטיות. החוברת מפרטת את הסיוע שהגיש IHH לפלסטינים בדגש על רצועת עזה. מאחורי הסיוע מסתתרים רצון להעניק סיוע הומניטארי לגיטימי למצוקת הפלסטינים בצד שיקולים פוליטיים של חיזוק ממשל חמאס ותשתיותיו ברצועה".

מרכז "היئة الإغاثة والمساعدات الإنسانية" التعليمي في غزة -2006

معرض غزة-تقسيم 25.03.2009

שלושת טורי הילדים במרכז חינוכי, שהוקם בסיוע IHH במחנה קיץ של חמאס בעזה, בשנת 2006. הילדים נושאי שלטים על שמות שהידים של חמאס, שמצאו מותם בעימותים עם צה"ל. ההזדהות עימם הינה חלק מהאדרת פעילי טרור בקרב ילדים ובני נוער (הצילום לקוח מעמ' 16 בחוברת בשפה הערבית של IHH שנמצאה על גבי ה"מרמרה").

תערוכה בשם עזה-תקסים (כיכר תקסים מצויה בלב איסטנבול), אשר התקיימה במרץ 2009 במסגרת קמפיין התמיכה של IHH בפלסטינים. בכרזה הגדולה שמשמאל כתוב: "אלפי ברכות להתנגדות" [כינוי לארגוני הטרור ובתוכם חמאס] מאיסטנבול לעזה" (הצילום לקוח מעמ' 32 בחוברת בשפה הערבית של IHH, שנמצאה על גבי ה"מרמרה").

צילום ממחנות הקיץ של ילדים חובשי כובעים ירוקים של חמאס, מבצעים תרגילי סדר עם נשק כשברקע דגל תורכיה (שהפכה לפופולארית ברצועה לאחר פרשת ה"מרמרה") (סוכנות הידיעות צפא, 31 ביולי 2010)

מנהיג IHH בולנט ילדרים (משמאל) בחברת ראש ממשל חמאס ברצועה אסמעיל הניה (7 velecr) בינואר 2010

ב. **סיוע פוליטי-תעמולתי** – IHH מקיים קמפיינים פוליטי-תעמולתיים בתורכיה ומחוצה לה לגיוס תמיכה בחמאס ובדרך ה"התנגדות" (קרי, דרך הטרור). הוא גם מסייע לפעילותם של חמאס ותנועת האחים המוסלמים בתורכיה. מנהיג IHH בולנט ילדרים נפגש עם בכירי חמאס: **בינואר 2009** הוא נפגש בדמשק עם ח'אלד משעל, יו"ר הלשכה המדינית של חמאס, שהודה לו על הסיוע, ש-IHH מעניק לחמאס. **במרץ 2009** קיים בולנט ילדרים ביקור בעזה לשם השתתפות בעצרת לכבוד ראש ממשלת תורכיה ארדואן (בעקבות העימות המילולי בינו לבין הנשיא פרס

בכינוס בדאבוס). **בינואר 2010** ביקר ילדרים בעזה, ונפגש שם עם אסמאעיל הניה, ראש ממשל חמאס ברצועה.

בולנט ילדרים בחברת ח'אלד משעל (ינואר 2009, www.spittoon.org)

הקדימון ל"מרמרה": מעורבותו של IHH בעימות אלים עם כוחות הביטחון המצריים

4. IHH מעורב במשטים ובשיירות המיועדות לסייע לחמאס ברצועה ולאתגר את ישראל ואת הסגר שהיא כופה על הרצועה. בדצמבר 2009 השתתף ארגון IHH בשיירת סיוע ("עורק חיים 3") מטעם הארגון "Viva Palestina" בראשות חבר הפרלמנט הבריטי ג'ורג' גלאווי פעיל אנטי-ישראלי המזוהה עם השמאל הקיצוני בבריטניה. השיירה עברה בתורכיה, בסוריה, ובירדן, אך נעצרה במצרים (ינואר 2010). השלטונות המצרים סרבו להתיר את כניסת המשאית של השיירה דרך מעבר רפיח ודרשו להעביר חלק מהמשאיות דרך ישראל. מארגני השיירה הגיעו להסדר עם השלטונות המצרים אך משתתפיה, ובתוכם פעילי IHH, סרבו להישמע וגילו גישה לעומתית, מסתייגת ואלימה כלפי השלטונות המצרים.

5. למרות ההסדר שהושג, ניהלו פעילים בשיירה בעימות אלים עם כוחות הביטחון המצריים, במהלך נפצעו כ-50 פעילים וחיילים ובהם כ-40 פעילי IHH. במהלך העימות נלקחו שבעה חיילים מצרים בשבי. התקרית המחישה את מאפייני התנהלותו האלימים של ארגון IHH. בראייה לאחור ניתן לראות בעימות זה מעין הקדמה לעימות האלים, הקשה יותר, שיזמו וניהלו פעילי IHH על גבי ה"מרמרה".

כוחות הביטחון מצריים מתעמתים עם פעילי שיירת "עורק חיים 3", ובתוכם פעילי IHH, באלעריש על רקע סירוב סרוב פעילי השיירה להישמע להוראות הממשל המצרי (ihh.org.tr, ינואר 2010)

מרכזיותו של IHH בעימות על ה"מרמרה"

ההכנות למשט

6. מכלל המידע המצוי בידינו ברור, כי IHH, שהיה הארגון הדומיננטי במשט ה"מרמרה", התכוון מלכתחילה להביא לעימות אלים מתוקשר עם צה"ל. המטרה העיקרית של IHH, ושל מארגני המשט בכלל, לא הייתה להעביר סיוע לרצועת עזה, אלא להוקיע את ישראל ולפגוע בדימוי שלה באמצעות התנהלות פרובוקטיבית. למרות שמארגני המשט ו-IHH בתוכם הרבו להציג עצמם כפעילי שלום וזכויות אדם הדוגלים בפעילות בלתי אלימה הפן הג'האדיסטי האלים של IHH גבר במקרה זה על הפן ההומניטארי שלו.

7. IHH ניהל במשך מספר חודשים הכנות למשט יחד עם שותפיו לקואליציה. על פי פרוטוקול פגישת מארגני המשט שנמצא במשט (מה-16 במאי 2010), IHH ושאר הארגונים המשתתפים השאירו לכאורה את ההחלטה כיצד לשמור על ביטחון הנוסעים לשיקול קברניטי הספינות. בפועל תכנן IHH את העימות האלים ונערך לקראתו, תוך הסתרת כוונותיו והכנותיו מקברניטי ה"מרמרה" ומשותפיו לקואליציה שהרכיבה את המשט.

8. על גבי ה"מרמרה" שהו 561 נוסעים, כ-60% מהם (353) היו תורכים בקרב שאר המשתתפים בלטו פעילי תנועת האחים המוסלמים וקבוצות אסלאמיות מרחבי העולם המוסלמי. בקרב הנוסעים התורכים בלטו 91 פעילים ומתנדבים של IHH, שעלו ל"מרמרה" בנמלי איסטנבול (ללא בדיקה ביטחונית) ואנטליה. בקרב פעילי IHH בלטה קבוצה אלימה, שמנתה עשרות רבות של פעילי IHH ופעילי ארגונים אסלאמיים קיצונים הפועלים בתורכיה, בעלי בריתה של IHH. העדויות של חיילי צה"ל והחומרים המצולמים הרבים מוכיחים, כי האלימות שהפגינו פעילי IHH לא הייתה בגדר פעולה ספונטנית, אלא פעולה מאורגנת ומתוכננת מראש שבוצעה ע"י "גרעין קשה" של עשרות פעילי IHH

ותומכיהם. בקרבם הייתה היררכיה פנימית ברורה ופעילי ה-IHH נבדלו משאר הנוסעים. הם שלטו בכל היבט של ניהול המשט, החל ביציאת הספינה באיסטנבול, עבור בארגון עצרת בזמן ההמתנה באנטליה וכלה בשליטה מוחלטת על הנעשה בספינה.

ספינת הנוסעים התורכית Mavi Marmara, ספינת הדגל של המשט. על הספינה נראה דגל תורכיה (משמאל) ולידו סמל ה-IHH (צילום: mycatbirdseat.com, 22 במאי, 2010)

9. ההכנות לעימות עם צה"ל כללו גם את הפרדת אנשי "הגרעין הקשה" של אנשי IHH משאר הנוסעים, שהורחקו לבטן הספינה. שומרים מטעם ארגון IHH הוצבו במעברים ונאסר על שאר הנוסעים לעלות לסיפון העליון. גם תנועת אנשי צוות הספינה הוגבלה, והם היו זקוקים לאישור אנשי IHH כדי לעבור מאגף לאגף, קרי – לצוות הספינה לא הייתה שליטה על המתרחש בספינה. דברים אלו גובו, בין היתר, ע"י העדויות שנמסרו בישראל מפי קפטן הספינה, Mahmut Tural והקצין הראשי, Gokkiran Gokhan, לפיהן "לאנשים שהם (פעילי IHH) לא הכירו [הם] לא נתנו לעבור".

10. ההכנות המקדימות של פעילי IHH כללו חלוקה לקבוצות לחימה של שלושה-ארבעה פעילים, חלוקת עמדות, העלאת ציוד ואמצעי לחימה מאולתרים וקבלת תדרוך. לפעילים חולקו אמצעי קשר (בעת העלייה לספינה), הם השתלטו על הסיפון העליון, והוקם מעין חמ"ל תקשורת ותדרוך שניתן לפעילים כשעתיים לפני העימות ע"י מנהיג IHH, בולנט ילדרים, ששהה על הספינה יחד עם בכירים נוספים בארגון, ופיקד על אנשיו. פעילי IHH לבשו אפודי מגן (עליהם היה הדפס של דגל תורכיה) ומסכות אב"כ; והצטיידו – כמה שעות לפני עליית חיילי צה"ל על הספינה – בכמויות גדולות של אמצעי ראיית לילה ונשק קר אותו הכינו ואלתרו במהלך ההפלגה מציוד שנמצא על גבי הספינה (סכינים, גרזנים, שרשראות, אלות ברזל, פטישים ועוד), בין היתר באמצעות מסורי דיסק שהועלו לצורך זה לסיפון מבעוד מועד.

ברגע שהחיילים החלו לעלות על הספינה הנוסעים (קרי, הפעילים) כבר השלימו את הכנותיהם. הם לבשו את חגורות ההצלה ומסיכות הגז והחלו להתנגד לחיילים באמצעות מוטות ברזל ואלות עץ שאחזו בידם (הצילום והכיתוב מספרו של שפיק דניץ⁹, עיתונאי תורכי שהשתתף במשט).

פעילים אוחזי אלות נערכים לעימות. במרכז ניתן להבחין בחבילת אלות מגולגלות לפני פריקתה וחלוקת האלות לפעילים.

פעילים חמושים באלות מאולתרות, שהוכנו ממקות הספינה, ממתינים בבטן האוניה (רויטרס, Adem Ozkose, 31 במאי 2010)

פעיל אוחז בידו אלה מאולתרת, שהוכנה ממעקה הסיפון (יוטיוב)

⁹ שם ספרו של שפיק דניץ: "המאוי מרמרה מגולת בדם". תיאור האירועים בספרו הינו מאוזן יחסית, ויש בו משקל רב להתרחשויות, שהוא באופן אישי ראה וחווה. המחבר לא היסס וחשף את האלימות הרבה שהפגינו פעילי IHH (ראו בהמשך) ולמתוח ביקורת נגד ממשלת תורכיה על שלא מנעה את המשט.

İsraail'in olası bir müdahalesine karşı gemide birkaç kez tatbikat yapıldı. Gaz maskesinin ve can yeleklerinin giyilmesinin gösterildiği tatbikatta askerlere nasıl direnileceği anlatılırken, yolculardan biri de yanında getirdiği sapanla alıştırma yapıyordu.

בכיתוב, נאמר כי על מנת לקדם מתקפה אפשרית נערכו על גבי הספינה מספר אימונים. באחד האמונים הודרכו הנוסעים כיצד לחבוש מסיכות גז וללבוש חגורת הצלה וכיצד להתנגד לפשיטה. בצילום: אחד מהנוסעים מתאמן בירי רוגטקה שהביא עימו¹⁰ (הצילום והכיתוב לקוחים מספרו של שפיק דניץ)

אמצעי הלחימה על גבי ה"מרמרה"

11. להלן דוגמאות לאמצעי לחימה, שנמצאו על גבי ה"מרמרה":

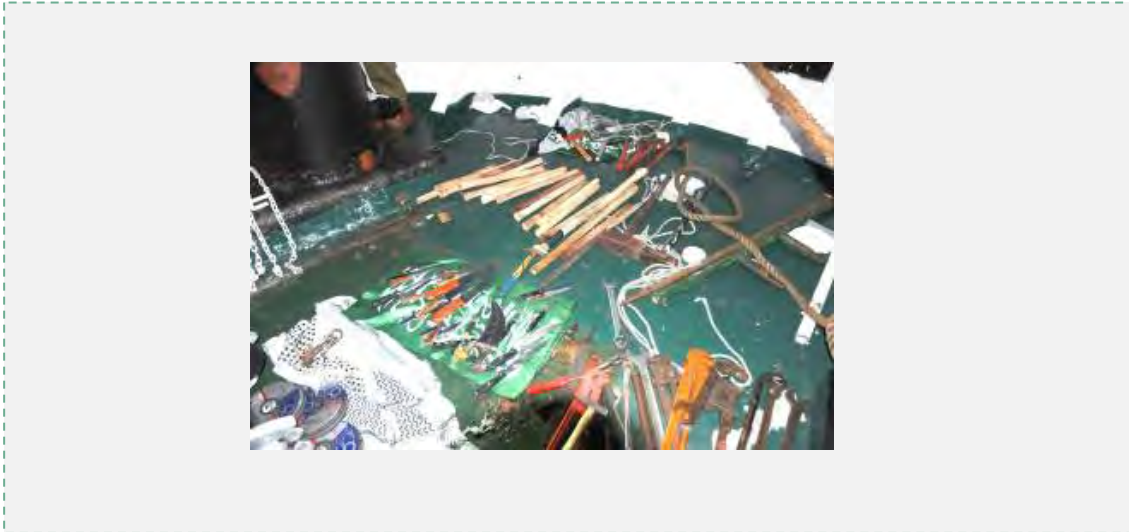
א. 100 מוטות ברזל באורכים שונים – המוטות הוכנו ממעקי הברזל של סיפון הספינה. שבעה מסורי דיסק חשמליים הועלו על הספינה כדי לנסר מעקים ושרשראות, ולהכין מהם אמצעי לחימה מאולתרים (מוטות ברזל ושרשראות ברזל).

מוטות ברזל שנוסרו ממעקי הספינה

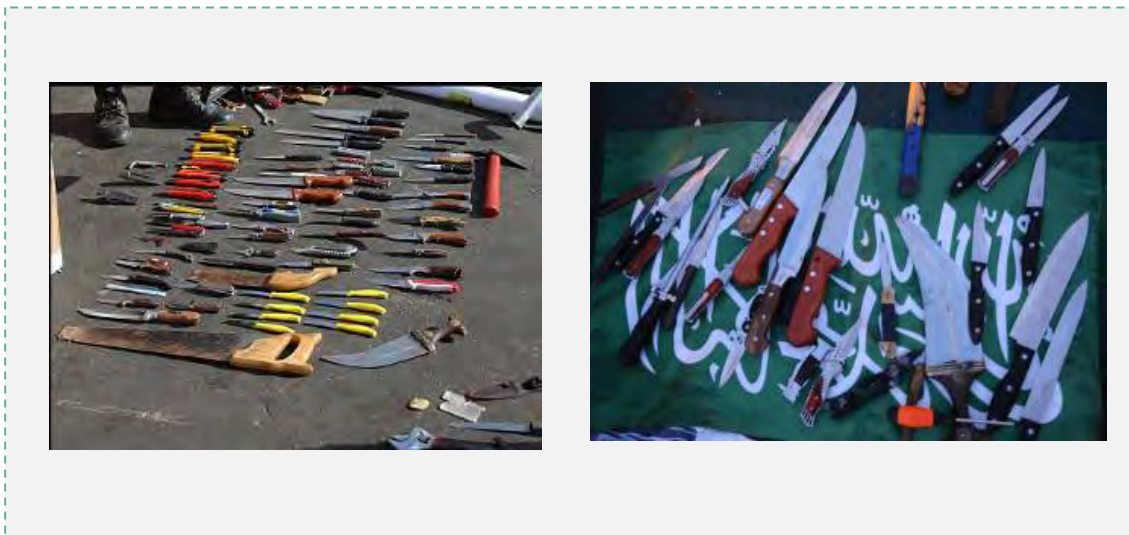
¹⁰ על גבי הספינה הוכנה כמות גדולה של רוגטקות מסוגים שונים. כמו כן נמצאו גולות, אבנים, ברגים ואומים שהוכנו ללחימה (ראו להלן).

ב. 50 אלות עץ, שאולתרו מפריטים זמינים בספינה. בנוסף לכך נמצאו אלות "תקניות", שהועלו על גבי הספינה והוסתרו בתוך שמיכות מגולגלות.

אלות עץ ואמצעי לחימה נוספים

ג. 200 סכינים בגדלים שונים. רוב הסכינים נלקחו מהמטבח ומשש הקפיטריות שעל הספינה. בנוסף לכך הובאו לספינה עשרות חפיות סכינים "ייעודיים" (כל סכין באורך 18 ס"מ).

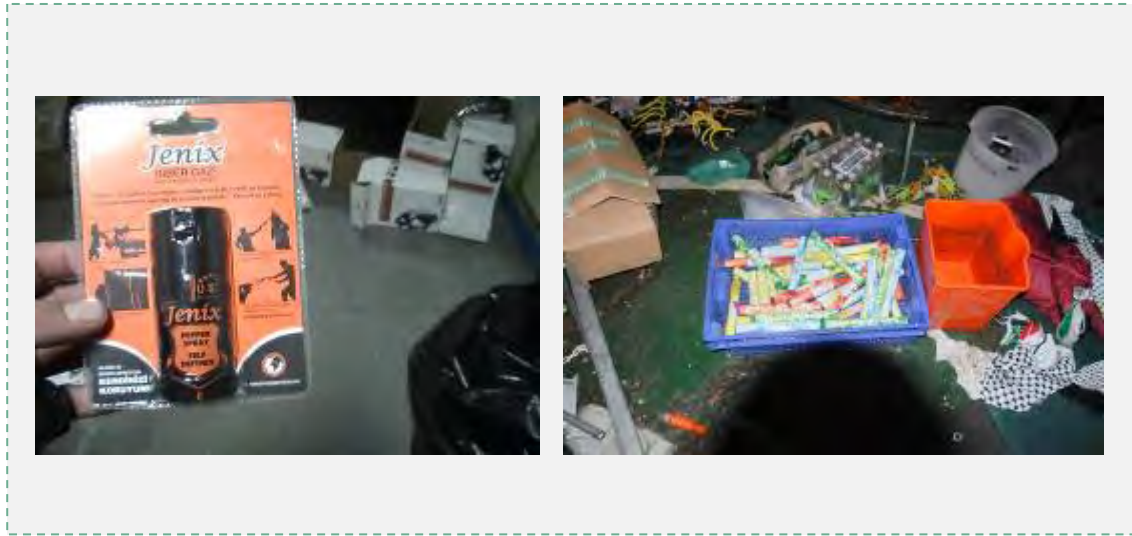
מבחר סכינים שנאספו לקראת העימות עם חיילי צה"ל (דובר צה"ל, 3 ביוני, 2010).

ד. 20 גרזנים, שנלקחו מעמדות כיבוי האש שעל גבי הספינה.

ה. מספר בקבוקי תבערה.

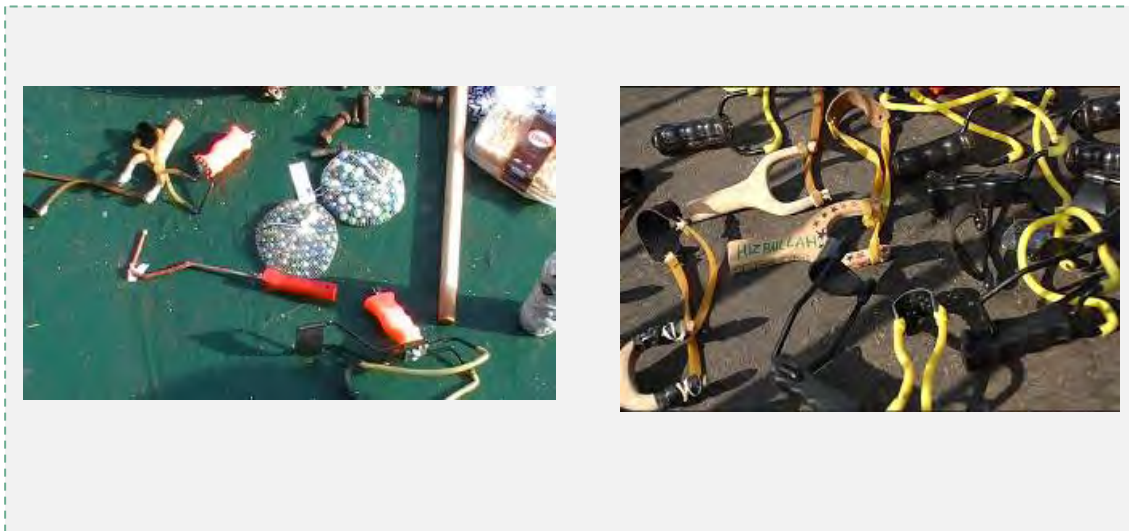
ו. 100 כלי עבודה מסוגים שונים, שהוסבו לציוד תקיפה.

ז. 100 יחידות תרסיסי פלפל.

זיקוקי עשן ותרסיסי פלפל

ח. רוגטקות (קלע דוד) מסוגים שונים. על כמה רוגטקות נמצא הכיתוב חזבאללה. כמו כן נמצאו כ-1,500 גולות ואבנים מגדלים שונים כמו גם ברגים ואומים.

מימין: חלק מהרוגטקות שנמצאו על גבי הספינה (דובר צה"ל, 3 ביוני, 2010). על אחת מהן מופיע הכיתוב: "חזבאללה". משמאל: גולות, שנועדו עבור הרוגטקות

12. ציוד נוסף שהוכן לקראת הלחימה ונמצא על גבי ה"מרמרה":

א. כ-150 אפודי מגן, חלק מהם היו אפודי מגן על פלטה קרמית, מסוג הנמצא בשימוש צבאי. על האפודים היה הדפס של דגל תורכיה. האפודים נועדו גם עבור העיתונאים שסיקרו את הלחימה.

אפודים קראמיים, שלבשו אנשי ה"גרעין הקשה" של IHH. על גבי האפודים מופיע סמל הסהר של תורכיה (דובר צה"ל, 3 ביוני 2006)

ב. **ציוד אופטי:** ארבע משקפות טלסקופיות, 20 משקפות אישיות, ארבעה אמצעי ראיית לילה.

אמצעים אופטיים שנמצאו על גבי הספינה

ג. **אמצעי קשר:** כמות רבה של מוטורולות לשם התקשרות בין פעילים בעמדות הלחימה, שהוכנו על גב הספינה. על פי המידע שבידינו כל פעיל מ"הגרעין הקשה" של ה-IHH צויד באמצעי קשר בו השתמש במהלך ההפלגה. על פי עדות אחת מקציני הספינה חולקו אמצעי קשר גם לאנשי צוות הספינה אולם אלה היו בטר שונה מאלה של פעילי IHH.

ד. **50 זיקוקי עשן.**

ה. **300 מסכות אב"כ ו-200 מסנני אב"כ נוספים.** על פי עדות קצין בכיר בחיל הים נלחמו הפעילים, שעל גבי הספינה, דקות ארוכות עם מסכות אב"כ.

מסכות גז, שנמצאו על גבי הספינה

ו. **150 פנסי ראש.**

ז. **ציוד צלילה** – באונייה נמצא ציוד צלילה שכלל בין השאר ארבע מערכות ציוד צלילה מלאות (סנפירים; משקפות; חליפות ומיכלים). כמו כן נמצאו שני רובי צלילה. להבנתנו חלק מציוד הצלילה, ובכלל זה רובי הצלילה, הועלה לספינה. זאת על סמך הערכה אפשרית, כי חיל הים ינסה לפגוע בספינה מתחת למים.

ההכנה התודעתית: שלהוב היצרים

13. במהלך ימי המסע עברו פעילים עם גבי ה"מרמרה", ובעיקר אנשי הגרעין הקשה של IHH, **הטפות ואינדוקטרינציה אסלאמית קיצונית מפי בולנט ילדרים שהסתייע במטיפים אסלאמיסטים נוספים, כגון שיח' ראא'ד צלאח, ראש הפלג הצפוני של התנועה האסלאמית בישראל, ושיח' אלדריסי, איש דת תימני.**

שיח' ראא'ד צלאח נושא דברים במהלך הפלגת "המרמרה"

שיח' בולנט ילדרים, מנהיג IHH, נושא נאום הסתה ל"גרעין הקשה" של פעילי הארגון, על גבי הסיפון העליון של הספינה

שיח' אלדריסי, איש דת תימני, נוטל חלק בהכנה התודעתית (מקור: ספרה של Mediha Olgum)

שיח' אלדריסי כפי שצולם במהלך המשט

14. מספר שעות לפני עליית כוחות צה"ל על הספינה, ובמקביל לארגון הפעילים והכנת אמצעי הלחימה, החלו הפעילים על הסיפון העליון להשמיע קריאות קרב כדי לשלהב את אלו האמורים לקחת חלק בעימות האלים. לידי צה"ל נפלו כמה סרטונים המתעדים את שלהוב היצרים, שכלל קריאות כגון "ח'יבר ח'יבר יא יהוד" (אזכור לטבח שעשה הנביא מחמד בגברים היהודים תושבי ח'יבר בחצי האי ערב) ו"הולכים לירושלים במיליוני שהידים".

15. במענה לפניות חיל הים הישראלי לספינות (עוד לפני העלייה על הספינה "מרמרה"), הושמעו במערכות הקשר של אחת הספינות קריאות אנטישמיות ואנטי-מערביות ואמירות מפורשות בדבר נחישות המשט להמשיך בדרכו לעזה: "תשתקו, תחזרו לאושוויץ"; "אנחנו עוזרים לערבים להתנגד לארה"ב, אל תשכחו את 11 בספטמבר".

הלחימה נגד צה"ל

16. בפני כוח צה"ל, שהשתלט על ה"מרמרה", ניצבה התנגדות מאורגנת, שכללה עשרות רבות של פעילים (פעילי IHH ושותפיהם) בראשות בולנט ילדרים. פעילים אלו היו ברמת מוטיבציה גבוהה, חמושים, בין השאר, בסכינים, אלות, גרזנים, ושרשראות ומצוידים היטב (אפודי מגן, מסכות גז, תרסיסי גז מדמיע, פנסי ראש, מכשירי קשר). אופי היערכותם ודפוסי פעילותם מצביעים כי חלקם לפחות היו בעלי מיומנויות צבאיות (תדרוך מוקדם, אכוונה מרכזית, חלוקה לעמדות, ידע מקצועי בהפעלת ציוד צבאי ואמצעי לחימה, טקטיקות לחימה ועוד).

הכתובית: יו"ר IHH בולנט ילדרים בעת שהמסוקים החלו להנמיך.
הוא צולם כשהוא מחייך למצלמה ובידו מכשיר קשר (מתוך ספרו של שפיק דינץ')

17. בשלבים הראשונים של הלחימה נחטפו שלושה לוחמים על מנת לשמש כבני ערובה והועברו ע"י הפעילים כשהם פצועים לבטן האוניה. במהלך הובלתם והחזקתם בבטן האוניה הם הותקפו באלימות חריפה (למרות הפציעות הקשות מהם סבלו) במוטות עץ, נדקרו, נחנקו, ונשקפה סכנה מוחשית לחייהם. לוחמי צה"ל החטופים לא קיבלו טיפול רפואי למרות שביקשו זאת. חייהם ניצלו ככל הנראה בשל הימצאות נוסעים, שלא היו מעורבים בלחימה, וכתבים מצוידים במצלמות, שתעדו את הכאת החיילים ובכך הרתיעו את שוביהם מלהרוג אותם. בסופו של דבר הוציאו הפעילים את שלושת חיילי צה"ל החוצה בעקבות כריזת הקברניט כי הספינה נמצאת בשליטת חיילי צה"ל.

צילום מספרו של שפיק דינצ'ל. הכתובית בספר: החייל שהוכה במוטות ברזל ואלות עץ. פניו היו מגועלות בדם והיה ניתן לראות את הפחד בעיניו כאשר הובל אל בטן האונייה.

צילום מספרו של שפיק דינצ'ל. הכתובית בספר: לאחר ששלושת החיילים החמושים היטב נחתו הם הוכו והובלו אל פנים האונייה.

צילום מספרו של שפיק דינצ'ל הכתובית בספר: החיילים שהשתלשלו באמצעות חבלים מהמסוקים נתקלו בהתנגדות הנוסעים. שלושת החיילים הראשונים נתפסו והוכו במוטות ברזל ואלות עץ

פעילים מקיפים חייל צה"ל פצוע, שנתפס על ידם. בצילום (מימין) ניתן להבחין כי אחד מהם אוחז בסכין (מאות סכינים הוכנו מראש לקראת העימות) (רויטרס, Adem Ozkose, 31 במאי 2010). חייל נדקר בסכין ע"י הפעילים בהיותו פצוע וחסר ישע.

Güverteye indirilen askerlerin üzerindeki silahlar alınıp denize atılırken, askerlerden biri de aşağı sarkıtılarak denize atılmak istendi.

Rehin alman askerlerden birinin başında elinde sopayla bekleyen bu kişinin elinden İsrail askerini almak zor oldu. Askerlerin dövülmesine engel olmak isteyen gönüllülere kulak asmayan bu kişi, askeri dövmeye devam ediyordu.

הכתובית: התערבות מספר מתנדבים מנעה ממתנדבים זועמים אחרים להשליך את החיל לים (מתוך ספרו של שפיק דינץ')

הכתובית: היה קושי להוציא את החיילים החטופים מידיו של האיש עם האלה ביד. האיש לא נשמע לבקשות המתנדבים שרצו להגן על החייל והמשיך להכות אותו (מתוך ספרו של שפיק דינץ')

18. מעדויות לוחמי צה"ל עולה כי בלחימה השתתפו עשרות רבות של פעילים חמושים בסכינים, גרזנים, שרשראות, אלות ויתכן שאף בנשק חם (בניגוד מוחלט להתבטאות בולנט ילדרים, מנהיג IHH במהלך המשט, לפיה "איננו נושאים אפילו אולר אחד"). על פי העדויות חיילי צה"ל מצאו עצמם בעימות נגד עשרות רבות של פעילים מאומנים, שאופן התנהגותם היה שונה בתכלית מאלו של הנוסעים הרגילים, שלא נטלו חלק בלחימה. הפעילים הללו נלחמו על פי תוכנית סדורה ואכוונה מרכזית, מצוידים באמצעי לחימה וציוד צבאי, בכוונה לפגוע בחיילי צה"ל ולמנוע מהם בכל מחיר לעלות על גבי הספינה. במהלך הלחימה ב"מרמרה" נפצעו שני חיילי צה"ל כתוצאה מירי בנשק חם עליהם, זמן קצר ביותר מעת הגיעם לסיפון העליון האחד נפצע בבטנו והשני ברגלו. על פי עדויות לוחמים נורתה לעברם אש חיה במהלך הלחימה.

פעילים תורכים על גבי ה"מרמרה" מכים באלות את חיילי צה"ל לאחר שירדו מהמסוק (צילומים שנעשו מספינות חיל הים)

פעילים שעל הסיפון ממתניים להזדמנות להכות את חיילי צה"ל, מצוידים במוטות ברזל וכסאות (צילום שנעשה ממצלמות ספינות חיל הים).

הפעילים שעל גבי הסיפון ממתניים לחייל השני שיורד, לאחר שהחלו להכות את החייל הראשון (צילום שנעשה ממצלמות ספינות חיל הים).

מקומם הבולט של פעילי IHH ובעלי בריתו בקרב הרוגי ופצועי המשט

19. מתוך **תשעת ההרוגים** במהלך הלחימה נגד חיילי צה"ל, **ארבעה** זהו **כפעילים** או **מתנדבים ב-IHH**. ארבעה נוספים היו פעילי מפלגות. וארגונים אסלאמיסטים תורכיים. הרוג נוסף (פורקאן דוגאן) היה צעיר בעל אזרחות כפולה, תורכית שלא זוהה כקשור לארגון אסלאמי קיצוני. על פי כתבה בעיתון התורכי רדיקל (16 ביוני 2010) כתב אותו צעיר ביומנו לפני העימות, כי ברצונו להיות שהיד.

20. מאפיינים נוספים שעלו מבדיקת שמות ההרוגים על גבי ה"מרמרה":

א. **המצאות "אנשי זרוע" בקרב ההרוגים:** אחד ההרוגים הינו **אלוף לשעבר בטקוואנדו** (אומנות לחימה); הרוג אחר עבד באגודת ספורט באיסטנבול והרוג נוסף **שימש כמאבטח של כינוסי IHH בעירו**. אחד מנוסעי מרמרה" מסר בתשאול בישראל, כי **ראה מספר "בריונים" מ-IHH נושאי אלות**. על פי עדויות לוחמי **חיל הים** היו **"בריונים" בקרב הפעילים, שנלחמו נגדם**. הימצאותם של **"הבריונים" הללו בקרב "הגרעין הקשה" של פעילי IHH** היה להערכתנו חלק מהתכנון המוקדם לקראת העימות.

ב. **התבטאויות קרובי משפחה של ההרוגים על רצונם להיות "שהידים" והכנת צוואות לקראת העימות:** קרובי משפחה של ארבעה מההרוגים העידו, כי הם **רצו למות כ"שהידים"**. על שניים מההרוגים דווח כי הם השאירו מכתב או צוואה לפני עלייתם למשט. הרוג הנוסף **נשמע אומר בסרטון שנמצא על גבי מרמרה: "אני מתפלל שאללה יעניק לנו סוף טוב כמו לאותם שהידים"**.

ג. **העדר פעילי זכויות אדם בקרב ההרוגים:** בולטים בהיעדרם פעילי זכויות אדם ממדינות המערב ומהעולם הערבי-מוסלמי. פעילים אלו נמנעו מלהצטרף ללחימה המאורגנת נגד צה"ל, שהו בבטן האוניה ולא על גבי הסיפון העליון שם התנהלה הלחימה ע"י פעילי IHH ובעלי בריתם.

21. **במהלך העימות נפצעו 93 אנשים**, כולם (פרט לאחד) תורכים. **מרביתם השתייכו ל-IHH או לארגונים התורכיים**, בעלי בריתו של IHH. לעומת זאת ברשימת הפצועים לא נמצאו פעילי ארגוני זכויות אדם או פעילים מארגונים פרו-פלסטינים למעט פצוע (לא קשה) מאינדונזיה.